13/08/2020

“Όποιος δεν έχει την Εκκλησία μητέρα δεν μπορεί να έχει τον Θεό πατέρα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

“Η Αγία μας Εκκλησία μας καλεί να εορτάσουμε την φωτοφόρο και πανευφρόσυνη εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου. Της Μητέρας όλου του ανθρωπίνου γένους και θερμής προστάτιδας των Χριστιανών. Της πηγή της χαράς και εγγυήτρια της σωτηρίας μας. Ελπίδα και απαντοχή μας. Στήριγμα και βακτηρία μας. Σε έναν κόσμο που δεν έχει απομένει τίποτα να θυμίζει παρηγοριά, χαρά και ελπίδα για την ζωή, σε ένα πολιτισμό που επιλέγει τον θάνατο και όχι την ζωή, η Εκκλησία του Χριστού υψώνει το πρόσωπο και το πρότυπό της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Μητέρας του Θεού και όλου του κόσμου, ως την ελπίδα, την αλήθεια και χαρά της ζωής” αναφέρει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος στην ποιμαντορική του εγκύκλιο για τον Δεκαπενταύγουστο.

“Σωζόμαστε μέσα στην Εκκλησία και δια της Εκκλησίας. Όχι μόνοι και αυτονομημένοι από την ζωή της Εκκλησίας, καθώς, όπως σημειώνει και ο Άγιος Κυπριανός, «όποιος δεν έχει την Εκκλησία μητέρα δεν μπορεί να έχει τον Θεό πατέρα». Ο τρόπος; Η μετάνοιά μας. Ένα δάκρυ μετανοίας, ένα «Κύριε ελέησον» είναι ικανό να ξεκλειδώσει τις πύλες του Ουρανού”

τονίζει σε άλλο σημείο ο Σεβασμιώτατος.

Διαβάστε την εγκύκλιο αναλυτικά:

Αδελφοί μου αγαπημένοι, παιδιά ευλογημένα της Εκκλησίας μας,

Θεομητορικός ονομάζεται ο μήνας Αύγουστος που διανύουμε και δίκαια, καθώς όλος ο Αύγουστος είναι αφιερωμένος στο σεπτό πρόσωπο της Θεοτόκου Μαρίας, της γλυκιάς μας Παναγίας. Όχι μόνο ο απανταχού της γης Ελληνισμός, αλλά σύμπας ο Ορθόδοξος κόσμος, τιμά την Υπεραγία Θεοτόκο ως το γλυκύτερο και υψηλότερο δημιούργημα του Θεού, της Οποίας την δόξα τοποθετεί πάνω και από την δόξα των αγγέλων. Την ψάλλει ως «τιμιωτέραν των Χερουβίμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ», αλλά και ως «θεία Πύλη και μήτηρ της όντως ζωής», καθώς πρόκειται για την λαμπρότερη, την ιερότερη και αγιότερη μορφή στο αγιολόγιο και εορτολόγιο της Εκκλησίας μας. Δέος και ευλάβεια ενώπιον του παναγίου προσώπου Της. Ποιός, αλήθεια, δεν επικαλείται το πανάγιο Όνομά Της στις χαρές και τις λύπες της ζωής του; Στις δοκιμασίες, στις θλίψεις, στις αγωνίες, στους πόνους, στις ασθένειες και στους πειρασμούς; Οι Πατέρες της Εκκλησίας, οι υμνογράφοι, οι αγιογράφοι και οι ιεροί συγγραφείς συναγωνίζονται ποιός θα παρουσιάσει περισσότερο και καλύτερα την αξία του προσώπου της Παναγίας για τον άνθρωπο και την σωτηρία του. Εκείνης που είναι η χαρά των αγγέλων, η δόξα των Αγίων, η προστασία των Χριστιανών. «Πάντων προστατεύεις αγαθή», ψάλλει ο ιερός υμνωδός και μαζί τα χείλη και οι καρδιές μας την περίοδο αυτή και κάθε περίοδο και ώρα της ζωής μας, καθώς Εκείνη είναι και παραμένει το σταυροδρόμι της πίκρας και της αισιοδοξίας, της ασθένειας και της χάρης, στην ιστορία του κόσμου και την προσωπική μας ζωή και ιστορία.

Όμως, αδελφοί μου, ο φετινός εορτασμός της σεπτής Κοιμήσεως και της εις ουρανούς μεταστάσεώς Της, ο φετινός Δεκαπενταύγουστος, είναι τελείως διαφορετικός από όλους τους προηγούμενους της ζωής μας. Βιώνουμε πρωτόγνωρες εμπειρίες, όχι μόνον εμείς, αλλά ολόκληρος ο κόσμος, η ανθρωπότητα στο σύνολό της. Ζούμε μια νέα, διαφορετική πραγματικότητα τους τελευταίους μήνες. Πραγματικότητα, που όχι μόνο άλλαξε, αλλά ανέτρεψε την ζωή μας στο σύνολό της. Ανέτρεψε παγκόσμιες οικονομίες και προγραμματισμούς. Πραγματικότητα, που μας γεμίζει φόβο, αγωνία, ανησυχία, αβεβαιότητα και

αδυναμία υπέρβασής της. Ένας αόρατος εχθρός, απειροελάχιστος σε μέγεθος που ακόμα και τα τελειότερα μικροσκόπια των ιατρικών εργαστηρίων του κόσμου δυσκολεύονται να ανιχνεύσουν, κορωνοϊό τον ονόμασαν, αυτός λοιπόν ο τόσο μικρός σε μέγεθος ιός, όχι μόνο τρόμο και φόβο προκάλεσε, αλλά κυρίως ταπείνωσε την ανθρώπινη αλαζονεία, καθώς αποδείχτηκε περίτρανα πόσο πλαστή, ψεύτικη και αδύναμη είναι, τελικά, η... δήθεν «παντοδυναμία» του σύγχρονου ανθρώπου. Ενός ανθρώπου και ενός πολιτισμού ο οποίος, μεθυσμένος από το κρασί της αλαζονείας και της υπεροψίας, πίστεψε στο «εγώ» του και στην δύναμή του και θεώρησε ότι μπορεί να εξουσιάσει τον κόσμο. Διαψεύστηκε όμως οικτρά και τραγικά!

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, αδελφοί, μας καλεί η Αγία μας Εκκλησία να εορτάσουμε την φωτοφόρο και πανευφρόσυνη εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου. Της Μητέρας όλου του ανθρωπίνου γένους και θερμής προστάτιδας των Χριστιανών. Της πηγή της χαράς και εγγυήτρια της σωτηρίας μας. Ελπίδα και απαντοχή μας. Στήριγμα και βακτηρία μας. Σε έναν κόσμο που δεν έχει απομένει τίποτα να θυμίζει παρηγοριά, χαρά και ελπίδα για την ζωή, σε ένα πολιτισμό που επιλέγει τον θάνατο και όχι την ζωή, η Εκκλησία του Χριστού υψώνει το πρόσωπο και το πρότυπό της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Μητέρας του Θεού και όλου του κόσμου, ως την ελπίδα, την αλήθεια και χαρά της ζωής. Τι έχουμε την ώρα αυτή περισσότερο ανάγκη στην ζωή μας, αν όχι από αληθινή χαρά και ελπίδα;

Ιδού το πρόσωπο, αλλά και ο δρόμος, ο τόπος και ο τρόπος δια των οποίων μπορούμε και πάλι να ξαναβρούμε την χαμένη ελπίδα και ομορφιά της ζωής. Είναι το πρόσωπο της Θεοτόκου Μαρίας. Της Μητέρας εκείνης που έφερε στον κόσμο τον Ιησού Χριστό, την σαρκωμένη αλήθεια, την μόνη ελπίδα και χαρά του κόσμου. Αιώνια και ατελεύτητη. Ο δρόμος; Αυτόν που ακολούθησε η Ίδια. Της ταπείνωσης, της υπακοής στο θέλημα του Θεού, της υπομονής και της προσευχής. Ο τόπος; Η Αγία μας Εκκλησία και τα ιερά μυστήριά Της. Σωζόμαστε μέσα στην Εκκλησία και δια της Εκκλησίας. Όχι μόνοι και αυτονομημένοι από την ζωή της Εκκλησίας, καθώς, όπως σημειώνει και ο Άγιος Κυπριανός, «όποιος δεν έχει την Εκκλησία μητέρα δεν μπορεί να έχει τον Θεό πατέρα». Ο τρόπος; Η μετάνοιά μας. Ένα δάκρυ μετανοίας, ένα «Κύριε ελέησον» είναι ικανό να ξεκλειδώσει τις πύλες του Ουρανού.

Ας μην απογοητευόμεθα λοιπόν, αδελφοί, και ας μην μας τρομάζει κανείς φόβος, καμία δυσκολία και καμία περιπέτεια της ζωής. Ας υψώσουμε χείρες ικέτιδες προς την Θεομάνα και Μητέρα όλου του κόσμου, την γλυκιά μας Παναγία. Ας την παρακαλέσουμε όπως ανοίξει διάπλατα τον νου και την καρδιά μας για να δεχθούμε τον φωτισμό της Χάρης του Θεού και του Αγίου Πνεύματος. Για να μας

χαρίσει ελπίδα και χαρά. Για να γλυκάνει τα δάκρυα και τους πόνους της ζωής. Ας την παρακαλέσουμε, τέλος, ως Υπέρμαχο Στρατηγό, να σκέπει και να φρουρεί τον κόσμον όλο, εξόχως και ιδιαιτέρως δε τον Παναγιώτατο Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, τον Πρόεδρο των Ορθοδόξων και Πατριάρχη του Γένους, του Οποίου η καρδία κατωδύνεται με όλα όσα συμβαίνουν εις «τα μάρμαρα της Πόλης».

Καλή Παναγία, αδελφοί μου! Θεοτοκοσκέπαστη και Παναγιοσκέπαστη η ζωή και η πορεία μας.

Μετ’ ευχών και πολλής της εν Κυρίω αγάπης,

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

† Ο Κισάμου & Σελίνου

ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ